

107

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1956 r.

w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia.

Na podstawie art. 5, 6, 37 ust. 2 i 39 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) — w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników objętych art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i kolumnach transportu sanitarnego.

§ 2. Kwoty uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup ustala się, jak następuje:

Grupa uposażenia	pracowników zatrudnionych	
	na terenie m. st. Warszawy	na pozostałych terenach
miesięcznie w złotych		
I	1.850.—	1.650.—
II	1.600.—	1.400.—
III	1.380.—	1.200.—
IV	1.150.—	1.000.—
V	990.—	860.—
VI	860.—	740.—
VII	760.—	660.—
VIII	700.—	610.—
IX	650.—	570.—
X	610.—	540.—
XI	580.—	520.—
XII	550.—	500.—

§ 3. Pracownikom pobierającym wynagrodzenie ustalone w § 2 nie przysługują dodatki lokalne (stołeczny i morski).

§ 4. 1. Pracownicy, którym przyznane zostały uposażenia ryczałtowe, a którzy zajmują stanowiska objęte tabelą stanowisk — podlegają zaszeregowaniu z dniem 1 maja 1956 r. do jednej z grup uposażenia przewidzianej w tabeli dla zajmowanego przez nich stanowiska.

2. W przypadku, gdyby uposażenie pracownika wynikające z zastosowania przepisu ust. 1 łącznie z dodatkiem funkcyjnym oraz maksymalną stawką dodatku specjalnego było po potrąceniu przypadającego podatku od wynagrodzeń niższe od dotychczas pobieranego uposażenia ryczałtowego pomniejszonego o należny podatek — pracownikowi przysługuje przejściowy dodatek wyrównawczy w takiej wysokości, aby kwoty netto dotychczasowego i nowego uposażenia łącznego były sobie równe. Dodatek przejściowy przysługuje tylko do czasu pozostawania na zajmowanym w dniu 1 maja 1956 r. stanowisku.

§ 5. Do pracowników określonych w § 1 stosuje się w sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr 14, poz. 92 z późniejszymi zmianami) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 94 z późniejszymi zmianami).

§ 6. Minister Zdrowia w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów i Centralną Radą Związków Zawodowych ustali w drodze zarządzenia zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

108

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 25, poz. 153 i z 1956 r. Nr 2, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 kwotę miesięcznego uposażenia zasadniczego przywiązanego do stawki I P podwyższa się z 520 zł do 570 zł oraz uposażenia przywiązanego do stawki II P z 520 — 590 zł na 570 — 610 zł;
- 2) w § 6 ust. 1 pkt 1 dodaje się lit. h) w brzmieniu: „h) w Instytucie Gruźlicy”;
- 3) po § 20 w przepisach przejściowych i końcowych wprowadza się nowy § 20a w brzmieniu:

- „§ 20a. 1. Do czasu wydania odrębnych przepisów o uposażeniu fachowych pracowników służby zdrowia zatrudnionych w organach administracji — przepisy §§ 1, 2, 9 i 10 stosuje się odpowiednio do pielęgniarek i położnych zatrudnionych w wydziałach zdrowia (zarządach służby zdrowia) prezydiów rad narodowych.
2. Uposażenie określone w § 1 otrzymują pielęgniarki i położne przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo.
3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali dla wydziałów zdrowia

(zarządów służby zdrowia) prezydiów rad narodowych:

- 1) stanowiska, które mogą być obsadzone przez pielęgniarki i położne,
- 2) stanowiska, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków i zasady ich wypłacania."

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Kolei oraz Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r. w części objętej § 1 pkt 2 oraz od dnia 1 maja 1956 r. — w części objętej § 1 pkt 1.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

109

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1956 r.

w sprawie uposażenia niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

Uposażenia zasadnicze.

§ 1. Ustanawia się dla pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia na stanowiskach określonych w §§ 2 — 4 miesięczne uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego w złotych
I S	500
II S	520
III S	540
IV S	570
V S	610
VI S	660
VII S	740
VIII S	860
IX S	1000
X S	1200

§ 2. 1. Uczeń w zawodzie otrzymuje uposażenie według stawki I S.

2. Salowa, noszowy, pomoc laboratoryjna, pomoc dentystyczna i łazienkowy otrzymują w ciągu pierwszych trzech lat pracy uposażenie według stawki III S, po trzech latach — według stawki IV S oraz po pięciu latach — według stawki V S.

3. Dezynfektor i sterylizator otrzymują w ciągu pierwszych trzech lat pracy uposażenie według stawki IV S, po

trzech latach — według stawki V S oraz po pięciu latach — według stawki VI S.

§ 3. 1. Relewista otrzymuje w ciągu pierwszych trzech lat pracy uposażenie według stawki VII S, a po trzech latach — według stawki VIII S.

2. Zarządzający kuchnią, pralnią, szwalnią lub magazynem oraz kierownik gospodarczy otrzymują uposażenie:

- 1) w zakładach o liczbie łóżek do 100 — według stawki VI S,
- 2) w zakładach o liczbie łóżek ponad 100 do 300: w ciągu pierwszych trzech lat pracy — według stawki VI S, a po trzech latach — według stawki VII S,
- 3) w zakładach o liczbie łóżek ponad 300: w ciągu pierwszych trzech lat pracy — według stawki VII S, a po trzech latach — według stawki VIII S.

3. Intendent w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej otrzymuje uposażenie:

- 1) w zakładzie o liczbie łóżek do 300 — według stawki VIII S,
- 2) w zakładzie o liczbie łóżek ponad 300 do 500: w ciągu pierwszych trzech lat pracy — według stawki VIII S, a po trzech latach — według stawki IX S,
- 3) w zakładzie o liczbie łóżek ponad 500: w ciągu pierwszych trzech lat pracy — według stawki IX S, a po trzech latach — według stawki X S.

4. Zastępca intendenta w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej otrzymuje uposażenie:

- 1) w zakładzie o liczbie łóżek ponad 300 do 500: w ciągu pierwszych trzech lat pracy — według stawki VI S, a po trzech latach — według stawki VII S,
- 2) w zakładzie o liczbie łóżek ponad 500: w ciągu pierwszych trzech lat pracy — według stawki VII S, a po trzech latach — według stawki VIII S.

5. Zarządzająca kuchnią mleczną otrzymuje uposażenie:

- 1) w kuchni mlecznej produkującej do 50 l mieszanek dziennie: w ciągu pierwszych trzech lat pracy — według stawki VI S, a po trzech latach — według stawki VII S,
- 2) w kuchni mlecznej produkującej powyżej 50 do 200 l mieszanek dziennie: w ciągu pierwszych trzech lat pracy —